

Lennert Tímea

Mást látni

Érzem, nincsenek indák,
 csak szétkapcsolódó fák,
 mindegyik maga felé,
 mindegy, mit mondanak,
 lepereg rólam a nap,
 mert van valamim,
 adott nekem az Isten,
 belém fülel az Isten,
 más nem érdekel,
 nem is fontos, hogyan lélegzik a bika,
 csak hogy nekimegy a falnak
 minden nap.

Kollázs

halmazállapot-változás,
 megnyitja az ember ereit,
 a vér napon sütkérező kavics,
 hiányérzet
 érzet-hiány,
 testünk összefér,
 zsibbad a kezed,
 nyakadba lihegek,
 ágy-játék, szeretet,
 életösztön:
 tündérföldön is kell ködmön,
 amíg nem ismerem be bizonyos dolgok szükségét,
 addig Isten is csak távollét,
 azóta sem múlt el nap,
 hogy ne gondoltam volna rád,
 betoppansz és az aurád
 utánam való vágy,
 harc: tarts ki-szabadság,
 a szabadság: kitartott harc,
 összeszorított fogakkal
 túróm a nappalt,
 reggel, este rá kell érni egy menetre,
 dugni:
 halkuló vursli,
 nem hiszem, hogy többet tudna adni,
 mint amennyit képes vagyok befogadni
 közepszerű állapot
 meddig tarthat,
 hogy másra nincs szükségem,
 csak a tudatra,
 hogy nincs másra szükségem?